

PETTICOAT

BY
PAULA VD OEST

AFLEVERING 8
VERSIE 10 MAART 2016

MEDIA LANE

AFLEVERING 8

LIED #1: TEGENWIND

8.01 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HUISKAMER - OCHTEND - 8.01
MUZIEKSEQUENTIE

De koffer van Pattie staat nog steeds midden in de kamer, Pattie staat met haar jas nog aan. Op tafel staat de tape recorder. Ernaast een (amateur) microfoon. Pattie zingt heel broos een soort unplugged versie van Tegenwind.

PATTIE

(zingt)

Je fietst naar school, en weer
terug
Eerst veilig, achter moeders rug
En dan, dan ga je... alleen op pad
Het gaat enorm,
tot plotseling die harde storm
in eens gaat draaien!

8.2 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/OVERLOOP - OCHTEND - 8.2
MUZIEKSEQUENTIE

Mevrouw van Rooden komt enigszins slonzig, in haar duster, de badkamer uit. Ze hoort opeens muziek, blijft staan. Het komt van beneden. Ze blijft staan luisteren.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Er zou toch meer zijn dan dit?
Dit mag toch niet de uitkomst
van mijn leven zijn?
Er zou toch meer zijn dan dit?

Mevrouw van Rooden kijkt naar de deuren van de slaapkamers van haar zoon. Op de één staat: Rogier. Op de andere: Willem. De deur van de echtelijke slaapkamer staat open. Eén kant van het bed is duidelijk onbeslapen. Aline kijkt ernaar.

PATTIE (O.S.)/ALINE

(zingt)

Of zou een beter lot
Mij niet gegeven zijn?
Is dit alles, wat er nu in zit?
Maar er zou meer zijn,
Ja, er moet meer zijn dan dit!

8.3 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HUISKAMER - DAG - 8.3
MUZIEKSEQUENTIE

Pattie zingt. Ze houdt haar hand op haar buik.

(CONTINUED)

8.3 CONTINUED:

8.3

PATTIE

(zingt)

Ik sloot mijn ogen om te blijven
dromen
Een vlam die los gewaaid was van
het vuur

8.4 EXT. PARKJE - DAG

8.4

Willem wordt wakker op een bankje in het park. Een koffer
aan zijn voeten. Hij wast zijn gezicht bij een
fonteintje.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Ik zocht naar wegen om hieruit te
komen,
Maar achter elke muur was weer een
andere muur!
Dit land vol verboden, vol zuilen
en doofpot
Dit land waar men zelfs de bomen
knot!

8.5 EXT. DIJKHUISJE - DAG

8.5

Jagersma en Tine zijn spulletjes van Tine met de
bestelauto van de kruidenierszaak aan het verhuizen naar
het kleine huis op de dijk.

De postbode, die op de dijk voorbij komt, valt bijna van
zijn fiets van verbazing. Tine zwaait met een grote
glimlach naar hem. Jagersma kijkt verliefd naar Tine.

PATTIE (V.O.)

(zingt)

Ik moet vooruit, geen weg terug
Voorbij de bui, de blauwe lucht!
Maar stormen zorgen dat je keert
en vlucht!

8.6 INT. HUISJE TANTE GERDA - DAG

8.6

Rogier en tante Gerda zitten aan tafel te ontbijten. Toch
maar weer broodpap. Rogier lepelt met een somber gezicht
zijn pap. Een vel van de melk gaat zelfs mee naar binnen.
Tante Gerda werpt hem een onderzoekende blik toe, die hij
negeert.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

De storm waait al mijn bomen kaal!
Tegenwind!
Wind tegen! Wind tegen!...
(MORE)

(CONTINUED)

- 8.6 CONTINUED: 8.6
- PATTIE (O.S.) (CONT'D)
- Tegenwind!
Wind tegen! Wind tegen!...
- 8.7 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/KAMER ROGIER - DAG 8.7
- Aline komt Rogier's kamer in. Kijkt naar zijn bed, de plaatjes van filmsterren aan de muur, flesjes lotion/haarwater etc. op een geïmproviseerde kaptafel. Een foto van Maurice op zijn nachtkastje.
- PATTIE (O.S.)
(zingt)
De wind groeit aan tot...
kolossaal!
De storm waait al mijn bomen kaal!
- 8.8 INT. GELUIDSSTUDIO - DAG 8.8
- Fred en de band zijn aan het wachten. Iedereen hangt lusteloos rond.
- De deur gaat open. Iedereen kijkt naar Mimi, die eindelijk binnen komt lopen, nonchalant, met in haar kielzog haar Johnny, een peuk in zijn mond, lang haar, puntschoenen. Fred begint te tieren.
- FRED
We zijn hier verdomme al anderhalf uur. Maar mevrouw had zeker iets beters te doen.
- Mimi is totaal niet onder de indruk.
- PATTIE (O.S.)
(zingt)
Ik vloek, ik tier, ik schreeuw het uit!
Maar mijn stem heeft geen geluid!
Niemand kan haar horen...
- 8.9 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/KAMER WILLEM - DAG 8.9
- Aline van Rooden zit op Willem's bed, kijkt verwaasd rond in zijn kamer. Een foto van een pin-up (jaren vijftig- pikant), een leeg bierflesje op zijn nachtkastje. Ze gaat op zijn bed liggen, staart met lege blik naar het plafond.
- PATTIE (O.S.)
't Gaat in de storm verloren...
Tegenwind! Wind tegen! Wind tegen!
Tegenwind! Tegenwind! Tegenwind!

8.10 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HUISKAMER - DAG -
MUZIEKSEQUENTIE

8.10

Pattie staat nog steeds te zingen. Achter haar komt mevrouw van Rooden binnen. Pattie merkt het niet.

PATTIE

(zingt)

Dus hou maar op met je geschreeuw
Neem liever voorbeeld aan die
meeuw!

Hier moet ze even slikken.

PATTIE

(zingt)

Hoe machtig, prachtig, kijk hoe
hij daar zweeft
Er zich gewoon aan overgeeft
Onbeducht... In de lucht...
En zo weer nieuwe wegen vindt...

Pattie, nog steeds bevangen door emoties, stopt met zingen. Ze aarzelt, buigt zich dan naar de microfoon.

PATTIE

Lieve Peter. Het spijt me zo.
Alles spijt me zo...

(haalt adem)

Misschien is het te laat, maar ik
wil je zeggen...
Er is niemand in mijn leven die...
waarvan ik zo... die ik zo graag
in mijn buurt heb als jij. Ik
eh... ik hoop dat je gelukkig
wordt, in Canada. Vaarwel.

Ze drukt op 'stop'. Er klinkt een klik. De band komt tot stilstand. Pattie kijkt om en schrikt van mevrouw van Rooden die in midden de kamer staat.

ALINE VAN ROODEN

Spijt komt meestal te laat, hè?

PATTIE

Hoe lang stond u daar al?

ALINE VAN ROODEN

Dit is mijn huis, hoor.

Pattie knoopt haar jas dicht.

PATTIE

Ik ben al weg.

ALINE VAN ROODEN

Wat ga je nu doen?

(CONTINUED)

8.10 CONTINUED:

Pattie haalt haar schouders op.

PATTIE

Terug...

Aline knikt bitter.

ALINE VAN ROODEN

Het had allemaal zo anders kunnen
lopen.... Ik was zelfs trots op
je.

Pattie kijkt haar aan.

ALINE VAN ROODEN

Maar dat is nu voorbij. Alles is
voorbij.

Aline kijkt naar de microfoon.

ALINE VAN ROODEN

Ooit zong ik ook.
(wijst)
Voor die microfoon.

Ze kijkt ernaar, met een blik die zowel weemoedig als vol
walging zou kunnen zijn.

ALINE VAN ROODEN

Het lied van de schoorsteenveger.

PATTIE

(voorzichtig)
Zegt me niks.

ALINE VAN ROODEN

Dat had mijn man ooit van zijn oom
geleerd.

PATTIE

Was die schoorsteenveger?

Aline reageert niet. Ze loopt naar het dressoir, schenkt
zichzelf een glaasje in.

ALINE VAN ROODEN

Hij kon er geen genoeg van
krijgen.

Aline giet het glaasje achterover.

ALINE VAN ROODEN

(zingt)
op zegt de veger en daar gaat hij
weer
door de schoorsteen op en neer

(CONTINUED)

Ze maakt begeleidende suggestieve op-en-neer gaande bewegingen met een denkbeeldige veger tussen haar benen. Pattie kijkt gegeneerd.

ALINE VAN ROODEN

(zingt)
op zegt de veger en daar gaat hij
weer
een maal op en een maal neer

Ze stopt, kijkt Pattie aan.

ALINE VAN ROODEN

Ik was toen nog zijn secretaresse.
Wat een cliché, hè.

Pattie vindt het duidelijk pijnlijke informatie.

ALINE VAN ROODEN

Maar zo gaat dat in het leven. We
zijn doof en blind. Vooral voor
datgene wat er onder onze neus
gebeurt.

Aline kijkt met walging naar Pattie's buik. Pattie houdt instinctief haar handen beschermend voor haar buik. Aline kijkt Pattie fel aan.

ALINE VAN ROODEN

Ik ben door jou mijn beide zoons
kwijtgeraakt. Mijn prachtige
zoons.

PATTIE

Nou...

ALINE VAN ROODEN

Niemand. Heb ik meer.
(bitter)
Ik ben een alleenstaande vrouw van
middelbare leeftijd. Zonder
vooruitzichten!

Even lijkt het of ze in tranen uit zal barsten. Pattie kijkt naar de tape recorder. Steekt haar hand uit.

PATTIE

(voorzichtig)
Ik ga. Maar als u 't goed vindt
haal ik alleen nog even de band
voor Peter-

Pattie trekt 'm gauw weer terug als mevrouw van Rooden begint te schreeuwen.

ALINE VAN ROODEN
 Spreek ik Chinees? Dit is mijn
 huis! Dit zijn mijn spullen!
 (schreeuwt, met
 Gronings accent)
 GA IEMAND ANDERS' LEVEN VERWOESTN
 JA. HET HOES OET! WEGWEEZN! VORT!

Pattie graait haar spullen bij elkaar, pakt haar koffer
 en verlaat ijlings de woonkamer. Voor ze bij de deur is,
 draait ze zich nog één keer om.

PATTIE
 Over doof en blind gesproken: U
 kunt niet uw hele leven de anderen
 de schuld geven.

Aline kijkt haar perplex aan. Pattie verdwijnt.

Aline loopt naar het dressoir. Drinkt deze keer maar
 regelrecht uit de karaf, dat gaat sneller.

Rogier komt de winkel binnen met een grote stapel jurken
 over zijn arm. Maurice, die met een klant bezig is,
 verbleekt wanneer hij Rogier ziet.

Rogier ziet hem iets tegen de klant zeggen. Maurice komt
 aanlopen.

ROGIER
 (formeel)
 Bedankt voor het lenen, maar we
 hebben ze niet meer nodig.

Maurice neemt de grote stapel over.

MAURICE
 Ben je... zijn jullie... met
 iemand anders in zee gegaan?

ROGIER
 Ze hadden toch niet meer gepast.

Maurice kijkt hem ongerust aan. Rogier's gezicht staat
 ondoorgrondelijk.

MAURICE
 Is het omdat je...

ROGIER
 Maar bedankt dus. Ook namens
 Pattie.

8.11 CONTINUED:

8.11

Hij wil zich omdraaien. Maurice werpt een snelle blik op de klant in de winkel.

MAURICE

Ik mis je.

Rogier bevriest.

MAURICE

Ik mis je zo verschrikkelijk.

Rogier kijkt Maurice aan. Hij is ten prooi aan heel veel hevige gevoelens. Hij zwijgt. Beiden hebben tranen in hun ogen. Dan komt Rogier in beweging.

ROGIER

Succes met de winkel en alles.

Hij loopt de winkel uit.

8.12 INT. HUIS TANTE GERDA/KEUKEN - DAG

8.12

Rogier verbindt met een somber gezicht tante Gerda's been.

TANTE GERDA

Au. Niet zo strak.

ROGIER

Oh pardon.

Tante Gerda kijkt onderzoekend naar Rogier.

TANTE GERDA

Wat is er met je?

Rogier antwoordt niet direct. Dan:

ROGIER

Ik ben Maurice kwijt en ik ben mijn baan kwijt.

TANTE GERDA

Het is allemaal heel verschrikkelijk.

ROGIER

Ja.

TANTE GERDA

Maar voor Pattie is het wel nog een stuk erger. Arm kind.

ROGIER

Ze heeft het wel zelf gedaan hè.

(CONTINUED)

8.12 CONTINUED:

8.12

Tante Gerda kijkt hem aan. Not amused.

TANTE GERDA

Gelukkig heeft ze jou nog.

Rogier buigt zich over het gezwachtelde been.

TANTE GERDA

Ik heb er genoeg meegemaakt die het leven niet meer zagen zitten, omdat ze door Jan en alleman werden uitgekotst.

Gerda buigt zich naar Rogier toe.

TANTE GERDA

Of dan kwamen ze bloedend binnen, waren ze met breinaalden in de weer geweest. Verschrikkelijk.

Rogier beseft nu pas wat ze zegt. Hij maakt het verband vast met een klemmetje, kijkt tante Gerda niet aan.

ROGIER

Er zijn toch ook dokters waar je naartoe kunt gaan.

Tante Gerda windt zich op.

TANTE GERDA

Alsof dat alles oplost! Ja, voor iedereen om haar heen. Maar voor zo'n meisje niet! Die draagt het haar hele leven bij zich.

Ze kijkt Rogier opeens aan.

TANTE GERDA

Heb je dat tegen haar gezegd? Van die dokter?

Rogier haalt defensief zijn schouders op.

ROGIER

Ja...

TANTE GERDA

Om Pattie te helpen of om je eigen hachje te redden?

Het dringt nu pas echt tot Rogier door wat hij heeft gedaan. Hij kijkt ongelukkig.

8.13 EXT. DEN-HAAG - DAG 8.13

Pattie loopt over straat met haar koffer. Eigenlijk precies zoals toen ze uit Groningen kwam, voor het eerst in Den Haag. Alleen nu is ze 'sadder and wiser'. En zwanger.

8.14 EXT. DEN-HAAG - DAG 8.14

Een klein gedeukt autootje, een Renault of iets dergelijks, rijdt op hoge snelheid door de stad.

8.15 EXT. HUIS FAM VAN ROODEN - DAG 8.15

De Renault stopt voor het huis van de van Rooden's. Rogier springt de auto uit.

8.16 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HAL - DAG 8.16

Rogier stuift de hal binnen.

ROGIER

(roept)

Pattie?

8.17 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HUISKAMER - DAG 8.17

Rogier komt de huiskamer binnen en ziet de bandrecorder, die nog draait. De tape maakt een slepend geluid. Rogier drukt op 'stop'.

ALINE VAN ROODEN (O.S.)

Ze is gevlogen, die vriendin van je. Net als die meeuw.

Aline is binnengekomen. Rogier kijkt haar gestrest aan.

ROGIER

(dringend)

Mama, waar is ze?

ALINE VAN ROODEN

Ze dacht, ik zing een mooi liedje voor hem, en alles is vergeven en vergeten. Wel, zo werkt het niet. In het leven. Kan ik je vertellen.

ROGIER

Waar heb je het over?

ALINE VAN ROODEN

Ze is naar die Peter van haar. Terug naar waar ze vandaan komt.

(CONTINUED)

ROGIER

Dus ze is niet... ze heeft het niet laten...

Hij klinkt ondanks alles opgelucht.

ALINE VAN ROODEN

Nee, helaas niet. Maar ik ga er vanuit dat ze haar naar de nonnen sturen. En dat ze...

(kucht)

... het... zal afstaan.

Ze loopt naar het dressoir en schenkt zichzelf een glaasje in. Drinkt. Rogier kijkt naar zijn moeder.

ROGIER

(bitter)

Wat jammer dat u... het... nooit zult zien. Uw kleinkind.

Aline kijkt een moment getroffen maar herneemt zich onmiddellijk.

ALINE VAN ROODEN

Het is voor iedereen beter zo. Dat weet jij net zo goed als ik.

ROGIER

Wat niet weet, wat niet deert.

Aline kijkt: precies ja.

ROGIER

Helemaal uw stijl.

Rogier loopt weg. Aline kijkt hem verontwaardigd na.

ALINE VAN ROODEN

Oh, nu heb ik het gedaan! Ze heeft het aan zichzelf te danken hoor. De mensen hebben het allemaal aan zichzelf te danken. Pattie, Willem, die schuinsmarcheerder van een vader van je...

Rogier draait zich om.

ROGIER

Oh ja? En ik. Mama.

Aline krijgt het niet over haar lippen.

ROGIER

Heb ik het ook aan mezelf te danken? Is het mijn eigen schuld dat ik me aangetrokken voel-

8.17 CONTINUED: (2)

8.17

Aline moet iets wegslikken.

ALINE VAN ROODEN

(onderbreekt)

In Amerika schijnen ze heel succesvol te zijn in het behandelen van mannen die-

ROGIER

Hou op! Ik wil het niet meer horen!

Hij veegt langs zijn ogen.

TANTE GERDA (O.S.)

Rogier is geen homofiel.

Aline kijkt om naar de deur. Daar staat tante Gerda. Haar gezicht staat op onweer.

ALINE VAN ROODEN

Pardon?

TANTE GERDA

Rogier is uw zoon. Al 28 jaar.

Ze knikt Rogier toe, kom op, zeg het. Rogier haalt adem.

ROGIER

(hapert)

Ook al had u het misschien liever anders gewild....

(dan sterker)

... dit is wie ik ben. U zult het met mij moeten doen.

Aline kijkt hem aan. Even lijkt het alsof ze op hem af zal lopen, dan verandert ze van richting en wurmt zich langs tante Gerda heen de gang op. Rogier's hoop vervliegt. Tante Gerda staat er machteloos bij. Ze geeft Rogier een troostend klopje op zijn schouder.

8.18 INT. CAFE - DAG

8.18

Willem zit aan de bar. Verfomfaaid. Er wordt een koffie voor hem neergezet.

WILLEM

Doe er maar een cognacje bij.

De barman schenkt cognac in. Willem kijkt naar de affiches aan de muur, het cafe-publiek. Een mooi meisje ziet hem kijken en komt op hem af.

MEISJE

Mag ik een handtekening van u?

(CONTINUED)

8.18 CONTINUED:

8.18

Willem kijkt haar aan, niet zoals vroeger wanneer er een mooi meisje tegenover hem stond. Hij zucht.

MEISJE

U bent toch de tekstschrijver van Pattie Hunt?

WILLEM

Nee.

Het meisje kijkt hem aan.

WILLEM

Dat is iemand anders.

Willem drinkt zijn cognac op.

WILLEM

Wie ik wel ben, ik zou het niet weten.

8.19 INT. GELUIDSSTUDIO - DAG

8.19

De band hangt verveeld rond terwijl Mimi en Fred ruzie maken. Johnny staat met een peuk in zijn mond heel cool naast Mimi. De achtergrondzangeressen werpen steelse blikken op hem.

MIMI

(tegen Fred)

Zijn teksten gáán ergens over. Hij schrijft heel... diep.

Gegiechel van de andere zangeressen. Fred kijkt met weerszin naar Johnny.

FRED

Daar twijfel ik niet aan. Dat deze jongeheer heel diep gaat.

Opnieuw gegiechel. Fred kijkt de tekstschrijver plotseling aan.

FRED

Maar kan Chuck Berry hier ook liedjes schrijven die de gewone man kan waarderen.

Johnny slaat zijn ogen ten hemel.

JOHNNY

Djiesus.

FRED

Oh. Neem me vooral niet kwalijk hoor.

(CONTINUED)

8.19 CONTINUED:

8.19

MIMI

Het is heel simpel Fred. Ik heb het gehad met die burgerlijke muziek. Het is tijd voor iets anders. Onze generatie wil iets nieuws.

JOHNNY

(cryptisch)

Whole lotta shakin' goin' on.

Mimi kijkt haar lover vol bewondering aan. Fred zwijgt. Hier kan hij niet tegenop.

Opeens komt Suzy binnen met in haar kielzog twee mannen in regenjassen. Suzy is hoogrood en geagiteerd.

SUZY

Deze mannen willen je even spreken, Fred.

Fred staart naar de mannen.

FRED

Nu?

SUZY

Het gaat over de eh... boekhouding.

Een van de mannen steekt zijn hand uit.

RECHERCHEUR

De Vries, fiscale opsporingsdienst. Wij zijn geattendeerd op onregelmatigheden in uw boekhouding.

Fred verbleekt en kijkt naar Suzy. Die schudt geagiteerd haar hoofd, natuurlijk was ik het niet. Johnny schudt zijn hoofd.

JOHNNY

Baby got the bull by the horns.

Fred herneemt zich.

FRED

Heren. Wat kan ik voor u inschenken?

8.20 INT. AUTOOTJE - DAG

8.20

Tante Gerda en Rogier rijden door de stad. Rogier zit ineengedoken naast haar.

(CONTINUED)

TANTE GERDA

Het is goed dat je het hebt gezegd.

Rogier zwijgt. Hij kijkt uit het raam.

TANTE GERDA

Echt. Het moest er een k  er uit.

Hij ziet iemand lopen, even denkt hij dat het Pattie is maar het is iemand anders.

ROGIER

Daar.... Oh nee. We zijn te laat.
Ze zit allang in de trein naar Groningen...

Tante Gerda kijkt voor zich uit.

TANTE GERDA

Soms denk ik: had ik toen ook maar verteld wat er op mijn hart lag.

Rogier reageert niet. Hij heeft ook geen idee waar het over gaat.

TANTE GERDA

Aan Wiepke.

ROGIER

Wiepke.
(bevreemd)
Wat is dat nou weer voor 'n naam?

Gerda houdt twee handen aan het stuur.

TANTE GERDA

Een prachtige naam! Dat was ze zelf ook. Ze was Fries.

(dromerig)

Een Fries raspaardje.

(zucht)

Wiepke voelde hetzelfde voor mij, ik weet het zeker. Zulke dingen weet je zeker.

Ze schakelt bruusk terug.

TANTE GERDA

Maar ja. Het mocht niet zo zijn.

Opeens ziet Rogier een bekend figuurtje, verderop in de straat.

ROGIER

(schreeuwt opeens)
Daar!

8.20 CONTINUED: (2)

8.20

Ze zien Pattie lopen. Tante Gerda stopt. Rogier springt uit de auto.

8.21 EXT. STAD - CONTINUOUS

8.21

Rogier stapt uit de auto en rent achter Pattie aan.

ROGIER

(roept)

Pattie! Wacht!

Pattie kijkt op. Loopt door. Achterom naar Rogier:

PATTIE

Ik moet een trein halen.

Rogier trekt een sprintje.

ROGIER

Waar ga je naartoe?

PATTIE

(wrang)

Weg van hier, in elk geval.

Rogier houdt haar tegen.

ROGIER

Pattie, alsjeblieft.

Pattie blijft opeens staan.

PATTIE

Jullie denken alleen maar aan jezelf, allemaal!

(wanhopig)

Hoe heb ik ooit kunnen denken dat die teksten van Willem waren?

Ze kijkt hem recht aan.

PATTIE

Wist jij het?

Rogier zwijgt.

PATTIE

Dat Peter de liedjes schreef en niet Willem?

Rogier kijkt haar ongelukkig aan.

ROGIER

(zacht)

Ja.

(CONTINUED)

8.21 CONTINUED:

8.21

Pattie kijkt hem ongelovig aan.

ROGIER

Hij... hij dreigde mijn moeder te vertellen dat ik homofiel ben.

Pattie laat dit tot zich doordringen.

ROGIER

Hoe kan ik het goedmaken?

PATTIE

Door me los te laten zodat ik de trein naar Groningen nog kan halen.

Rogier laat haar los. Tante Gerda is ook uitgestapt. Pattie kijkt Rogier aan.

PATTIE

Zodat IK het goed kan maken met Peter. Voordat hij naar Canada gaat en ik hem nooit meer zie.

TANTE GERDA

Ik vrees dat je dan te laat bent, lieve kind.

8.22 EXT. SCHIP/LOOPBRUG- DAG

8.22

De familie van Peter loopt bepakt en bezakt de loopbrug van het schip op. Iedereen is vrolijk en vol verwachting.

Peter's broers zijn hevig opgewonden en beginnen zelfs even te stoeien, maar worden door hun vader tot de orde geroepen. Peter sjokt achter de anderen aan.

8.23 EXT. HUIS FAM VAN ROODEN - DAG

8.23

Willem komt aanlopen. Hij loopt linea recta op de voordeur af.

8.24 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/HAL/WOONKAMER- DAG

8.24

Willem komt de hal ingelopen.

WILLEM

(roept)

Mama? Ik wil met je praten.

Hij loopt de woonkamer in. Ook hier geen Aline. Willem ziet de bandrecorder staan. Kijkt nog eens goed, leest wat erop de tape staat- hij herkent Peter's handschrift. Hij kijkt er even verbaasd naar.

(CONTINUED)

Drukt dan op een knop en spoelt de tape een stukje terug.
Drukt op 'play'. Pattie zingt heel zuiver:

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Dus hou maar op met je geschreeuw
Neem liever voorbeeld aan die
meeuw!
Hoe machtig, prachtig, kijk hoe
hij daar zweeft
Er zich gewoon aan overgeeft
Onbeducht... In de lucht...
En zo weer nieuwe wegen vindt...

Willem kijkt geraakt naar de bandrecorder.

PATTIE (O.S.)

Er is niemand in mijn leven die...
waarvan ik zo... die ik zo graag
in mijn buurt heb als jij. Ik
eh... ik hoop dat je gelukkig
wordt, in Canada. Vaarwel.

Willem blijft getroffen naast het apparaat staan. Aline
komt binnen. Enigszins wankel.

ALINE VAN ROODEN

(verward)

Jij ook al hier?

Realiseert zich:

ALINE VAN ROODEN

Je was toch in...

WILLEM

Nee.

Hij schraapt zijn keel.

WILLEM

Ik ben daar nooit naartoe gegaan.

Aline kijkt hem bevreemd aan.

ALINE VAN ROODEN

Waar heb je dan-

WILLEM

(onderbreekt)

Dat doet er nu niet toe.

ALINE VAN ROODEN

Nou...

Willem haalt adem, pakt direct maar even door:

(CONTINUED)

WILLEM

Ik zal het maar zeggen, mama.
Omdat ik het al veel te lang voor
me heb gehouden.
Ik ben geen student. Niet omdat ik
te lui ben. Of te lamlendig. Of
maar in een ding geïnteresseerd.
Zoals jij misschien denkt.

Aline kijkt stoïcijns.

WILLEM

Maar omdat ik het niet kan.

ALINE VAN ROODEN

Het lijkt wel of iedereen vandaag
persé zijn zielerorselen met mij
wil delen.

WILLEM

(luistert niet naar
haar)

Weet je nog, dat ik van jou naar
die privéschool moest? Helemaal in
Haarlem? Zogenaamd omdat iedereen
uit onze kring daar heen ging. Ik
kende daar verdomme niemand!

Aline's gezicht vertrekt.

WILLEM

Ik moest omdat ik de school hier
om de hoek niet haalde. En daar
schaamde jij je voor.

Aline krimpt een beetje ineen. Willem klinkt schor.

WILLEM

Zes jaar is lang hoor.

Willem kijkt zijn moeder aan.

WILLEM

Het is niet dat ik mijn best niet
heb gedaan, mama. Ik kan het
gewoon niet. Ik heb er de hersens
niet voor.

Zo. Dat is eruit. Aline knippert met haar ogen.

WILLEM

En nu ga ik iets doen wat ik al
veel eerder had moeten doen.

Hij begint te tape uit de recorder te halen. Aline kijkt
toe. Niet in staat om iets te zeggen of iets te doen.

(CONTINUED)

8.24 CONTINUED: (3)

8.24

8.25 INT. AUTOOTJE TANTE GERDA/PROVINCIALE WEG - DAG

8.25

Rogier zit bovenop het stuur, de motor maakt veel te hoge toeren. Pattie zit er nerveus naast. Rogier scheldt voortdurend op zijn medeweggebruikers.

ROGIER

Zakkewasser! Weleens van een richtingaanwijzer gehoord?

Hij voegt abrupt in.

ROGIER

Als je me er nou éven tussen laat...

PATTIE

Heb je wel je rijbewijs?

ROGIER

Ja.

Hij houdt beide handen stevig aan het stuur.

ROGIER

Bijna.

Pattie kijkt geschrokken opzij.

ROGIER

Grapje. Rustig nou maar. We halen het. Goed? We komen op tijd.

Rogier schakelt. De motor maakt minder toeren. Pattie ontspant een beetje maar houdt zich vast nog steeds aan de lus boven het portier.

LIED #2: 'IK DRINK'

8.26 INT. HUIS FAM VAN ROODEN/SLAAPKAMER ALINE- DAG

8.26

Aline trekt een kast open en haalt een kostuum van haar man te voorschijn, op een hanger. Ze slaat de arm van het jasje om haar schouder en danst met het kostuum.

ALINE VAN ROODEN (O.S.)

(zingt)

Ik drink op de spijt,
de dromen die ik had;
voel heimwee naar de tijd,
die nog vol beloften zat.
De kaarten zijn gedeeld:
de bruid heeft het verbruid.

(MORE)

(CONTINUED)

8.26 CONTINUED:

8.26

ALINE VAN ROODEN (O.S.) (CONT'D)
 En ik staar naar mijn beeld,
 daar in de spiegelruit.

Aline ziet haar eigen spiegelbeeld.

ALINE VAN ROODEN

(zingt)

Die vrouw daar, ja die ken ik!
 Het komt nooit meer, nooit meer
 goed!
 Ik vaar op mijn Titanic
 nu mijn ijsberg tegemoet!
 't Feestorkestje klinkt nog, maar
 beneden wordt gehoosd...!
 Proost!

Verdwaasd kijkt ze naar zichzelf, dansend met een
 phantoom. Het beeld is pijnlijk. Ze blijft ontnuchterd
 staan en gooit het kostuum van zich af.

8.27 INT. KANTOOR FRED - DAG

8.27

Fred en de fiscale rechercheurs zitten in de zithoek op
 Fred's kantoor en laten zich hun drankje welgevallen. De
 fles whisky is half leeg. Fred staat voor hen.

FRED

Ik heb een percentage van de
 inkomsten van mijn artiesten voor
 mezelf in rekening gebracht. Een
 volgens sommigen te hoog
 percentage. Daar gaat dit om, neem
 ik aan?

Hij wacht het antwoord niet af, wijst naar foto's aan de
 muur.

FRED

Maar vertelt iemand u ook dat IK
 het ben die hen heeft
 grootgemaakt?

Hij wacht alweer niet op een reactie.

FRED

Ik heb het helemaal zelf gedaan
 hè. Dat vak van mij bestond niet
 eens, toen ik ermee begon. Ik heb
 het uitgevonden. Door keihard te
 werken.

(neemt een slok)

Ik sliep niet, ik at niet, het
 enige wat ik deed was werken,
 werken werken. Elke avond naar
 artiesten kijken.

(MORE)

(CONTINUED)

8.27 CONTINUED:

8.27

FRED (CONT'D)

En als zij in hun bed lagen te rotten zat ik hier weer op kantoor.

De mannen wisselen een korte blik: moeten we niet eens.....

FRED

Ik zag het talent in mensen waar anderen dachten: wat zie je dáár nou in?? Maar ik kreeg gelijk hè? Ik kreeg altijd gelijk. Want ik zie het wanneer iemand net dat ene heeft. Die magie.

Fred schenkt de mannen bij.

FRED

Maar denk je dat er ooit iemand dankbaar is? Vergeet het maar.

Hij begint foto's van de muur te halen en gooit ze op de grond.

FRED

Het is genoeg geweest. Ik wil niet meer. Al zouden ze me smeken, het is klaar. Laat anderen mijn rotbaan maar overnemen.

(gaat voor de mannen staan)

Arresteer me, alsjeblieft. Sluit me op. Ik hoef niet meer.

De mannen wisselen weer een blik.

RECHERCHEUR

Eh... bedankt voor de versnapering. Wij moeten weer eens door.

Fred staat tussen de foto's op de grond.

8.28 EXT. OMROEPGEBOUW HILVERSUM - DAG

8.28

Willem loopt met de tape onder zijn arm een groot omroepgebouw binnen.

8.29 INT. RADIOSTUDIO/KANTOOR - DAG

8.29

Willem staat ongeduldig voor de receptie met de tape in zijn handen. Achter hem staat een non met een gitaar.

(CONTINUED)

RECEPTIONISTE

U kunt uw materiaal hier achter laten.

WILLEM

Nee. Ik móet dit zelf aan meneer Duys laten horen.

RECEPTIONISTE

(zucht)

We kunnen echt niet iedereen die met een bandje langskomt persoonlijk te woord staan.

WILLEM

Maar dit is iets anders.

RECEPTIONISTE

U wilt niet weten hoe vaak per dag ik dat moet horen.

WILLEM

Het is het beste wat er in tijden voor de radio is geweest. En de televisie. Pattie Hunt. Solo.

RECEPTIONISTE

Pattie Hunt? Die is toch passé?

WILLEM

(negeert dit)

Met een nieuw liedje van haar vaste tekstschrijver Peter Miedema.

RECEPTIONISTE

Nooit van gehoord.

WILLEM

Dat gaat vanaf nu veranderen. Peter Miedema ís Pattie Hunt. En Pattie Hunt is Peter Miedema. En iedereen moet dat weten.

De receptioniste is er nu klaar mee.

RECEPTIONISTE

Meneer?

Willem stapt getergd uit de rij. De non met de gitaar stapt naar voren. Glimlachend kijkt ze de vrouw achter de balie aan van onder haar kap.

NON

(met belgisch accent)

Een gezegende morgen.

(CONTINUED)

8.29 CONTINUED: (2)

8.29

De receptioniste onderdrukt een zucht.

8.30 INT. HUIS FAM VAN ROODEN - DAG (SEQUENTIE)

8.30

Aline is aan een grote schoonmaak begonnen. Ze rukt als een bezetene alle kostuums van haar man uit de kast en propt ze in vuilniszakken.

Ze gooit de foto's van haar en haar man weg (ze gooit de lijstjes eerst met veel geweld op de grond en veegt dan de scherven op). De theepot met sherry, evenals een paar volle flessen, worden leeggekieperd in de gootsteen. Ze zet alles aan de straat. Zo. Weg ermee.

8.31 INT. SCHEEPSHUT - DAG

8.31

Peter zit met een pips gezicht in een hoekje van de kleine sloopshut. Hij kijkt benauwd naar de twee kleine patrijspoorten. De broers zijn met elkaar aan het klieren. Iedereen rookt, de hut staat blauw. Zijn vader wijst zijn gezin enthousiast op de kaart.

VADER PETER

Kijk, hier komen we aan: Quebec.
En dan gaan we met de trein
helemaal hier naartoe... naar
Ontario.

BROERTJE PETER

Hoe lang gaan we varen?

REIN

Drie weken.

Peter kijkt getergd.

VADER PETER

En dan nog vier dagen met de
trein.

ANDERE BROER

Drie weken en vier dagen????

BROERTJE PETER

Gaan we Indianen zien?

MOEDER PETER

God ja, dat weet ik eigenlijk
niet.

Kijkt haar man aan.

VADER PETER

Wie zal het zeggen.

(CONTINUED)

MOEDER PETER

(ineens bezorgd)

D'r zal toch wel een hek om die
lui heen staan?

Het broertje begint indianenkreten te slaken. Een andere broer stompt hem. Er ontstaat weer een vechtpartij. Peter voelt zich ellendig.

MOEDER PETER

Ga eens naar buiten jullie. 't Is
veels te klein hier. Hup!

Ze duwt de jongens naar buiten. Vader draait een shagje. Moeder kijkt naar de bedrukte Peter.

MOEDER PETER

(tegen Peter)

Wil je ook niet even een frisse
neus halen?

PETER

(opeens)

In geen één interview heeft ze mij
genoemd. Hoe wij vroeger altijd...
Ik schreef ze voor haar, die
liedjes, door míj is ze gaan
zingen!

Zijn ouders kijken elkaar even aan.

PETER

(bitter)

Ze is totaal verblind geraakt door
het artiestenleven.

VADER PETER

Ja jongen, vrouwlou...

Zijn vrouw kijkt hem met een frons aan.

MOEDER PETER

Je moet nu vooruit kijken. Wie wat
voor 'n moois je allemaal te
wachten staat.

PETER

Ja.

Hij knikt, als om zichzelf te overtuigen.

PETER

(ferm)

Ik hoef haar nooit meer te zien.

8.31 CONTINUED: (2)

8.31

VADER PETER

Zie je wel dat je toch een echte
kerel bent.

Zijn vrouw schudt onmerkbaar haar hoofd (deze man zal het
nooit leren). Peter staat op en loopt de hut uit.

8.32 INT. AUTOOTJE TANTE GERDA - DAG

8.32

Pattie en Rogier rijden richting Rotterdam.

PATTIE

Kan je niet harder?

ROGIER

Nee!

Pattie verbijt zich.

ROGIER

We halen het, dat heb ik toch
gezegd!

8.33 INT. RADIOSTUDIO - DAG

8.33

Willem zit nog steeds op een bank, met de tape op schoot.

RECEPTIONISTE

Meneer Duys komt vandaag niet meer
hoor.

WILLEM

Ik wacht wel tot morgen.

RECEPTIONISTE

Wij sluiten om vijf uur.

WILLEM

Dan wacht ik buiten op de stoep.

De receptioniste haalt haar schouders op, dan moet je 't
zelf weten. Willem staat op. Opeens komt er iemand
binnen. Een kalende man in een regenjas.

WILLEM

Meneer Duys...
(als de man zonder te
reageren doorloopt)
Meneer Duys!!! Ik MOET u iets
laten horen.

Geen reactie. Willem loopt de man achterna.

(CONTINUED)

8.33 CONTINUED:

8.33

RECEPTIONISTE

(roept)

Jongeman...

Willem luistert niet. De receptioniste komt achter haar balie vandaan. Rode vlekken in haar hals van agitatie.

RECEPTIONISTE

(roept)

Het spijt me vreselijk meneer Duys! Ik heb 'm gezegd-

WILLEM

(praat dringend op meneer Duys in)

U krijgt spijt als de haren op uw hoofd als u deze primeur laat schieten. Of heeft u liever dat ik ermee naar de vrijzinnige radio-omroep ga?

Willem Duys blijft staan.

8.34 EXT. SCHIP - DAG

8.34

Drukte en opwindning op het dek. Peter staat over de reling gebogen, met een somber gezicht. Iemand loopt met een grote tros. Om hem heen zwaaien mensen naar achterblijvers op de kade.

8.35 EXT. HAVEN - DAG

8.35

Er klinkt een scheepstoeter. De oude Renault van tante Gerda rijdt schielijk de kade op.

8.36 EXT. SCHIP - DAG

8.36

Peter ziet vanaf het dek een autootje dat scheef op de kade wordt geparkeerd. Twee mensen stappen gehaast uit. Hij kijkt nog eens goed. Iemand komt hem heel bekend voor. Het is Pattie, ze wordt gevolgd door Rogier.

8.37 EXT. SCHIP - DAG

8.37

Pattie en Rogier rennen de loopplank op. Boven aangekomen kijkt Pattie om zich heen. Passagiers, bemanningsleden, het is een onoverzichtelijk geheel. Dan ziet ze tussen de mensen iemand op haar afkomen. Iemand wiens gezicht ze kan uittekenen. Het is Peter. Achter hem staan zijn broers.

Pattie blijft als aan de grond genageld staan en kijkt naar hem.

(CONTINUED)

8.37 CONTINUED:

8.37

Ze ziet een hele andere Peter dan degene die ze kent. Hij heeft een stoppelbaard. En een kater. Zijn kleren zitten slordig: hij ziet eruit als een echte man.

Verward kijkt Pattie Peter aan. En Peter kijkt Pattie aan. Ze staren naar elkaar. Dan komt Pattie weer bij haar positieven.

PATTIE

Het spijt me zó... Het spijt me zo
verschrikkelijk...

Achter Peter kijken zijn broers zeer argwanend naar Pattie. Zijn ouders komen het dek op. Peter staat sprakeloos. Pattie staat te stuntelen. Rogier kijkt ontroerd en opgelucht toe.

PATTIE

Ik wist niet dat jij... en daarom
werd ik verliefd op de verkeerde.
Vanwege de liedjes!

PETER

Die ík schreef.

Pattie zwijgt.

PETER

En die allemaal over jou gingen!

PATTIE

Hoe kon ik dat weten?!!

PETER

Had je moeten luisteren! Maar je
bent een egoïstisch kreng!

PATTIE

Bedankt hè.

Ze kijken elkaar even vijandig aan.

PATTIE

Het is zo. Je hebt gelijk.

Ze zakt door haar knieën. Peter's vader komt een stap dichterbij. Zijn vrouw probeert hem tegen te houden.

PATTIE

Ik ben zo verschrikkelijk stom
geweest.

Peter zwijgt. Pattie durft hem niet meer aan te kijken.

PATTIE

Kan je me alsjeblieft vergeven?

(CONTINUED)

8.37 CONTINUED: (2)

8.37

Peter kijkt naar haar. Naar het gezicht dat hij zo goed kent. Pattie glimlacht hoopvol. Ze ziet er heel kwetsbaar uit.

VADER PETER

Denk na, man. Wil jij opdraaien
voor het kind van een ander?

Rogier kijkt onaangenaam getroffen. Peter kijkt verward naar zijn vader, dan terug naar Pattie. Zijn blik glijdt af naar haar buik. Hij beseft nu pas dat ze zwanger is..

PETER

Pattie....

Hij kijkt Pattie aan. Die kijkt ongelukkig terug.

PETER

Ben je...???

Pattie knikt gelaten.

REIN

Ze is zwanger van een ander!

Hij kijkt naar Rogier, die gelaten zijn hoofd schudt, het is niet van mij!

Peter verkeert in tweestrijd. Zijn andere broer praat op hem in.

BROER PETER

Van een ander, hè.

Pattie krimpt in elkaar, maar blijft Peter aankijken. Peter kijkt terug. Even lijkt het alsof hij zich ermee verzoent, dan draait hij zich om en loopt abrupt weg. Pattie blijft als bevroren staan. Peter's moeder heeft het maar haar en Peter te doen.

8.38 EXT. HUIS FAM VAN ROODEN - DAG

8.38

Een zwarte taxi stopt. Een man met een hutkoffer stapt uit. De chauffeur draagt de koffer naar het huis. De man geeft de chauffeur geld, zoekt naar zijn sleutels. De taxi rijdt weg.

De man kijkt bevreemd naar alle vuilnis en huisraad op de stoep. Hij loopt door naar de voordeur en probeert binnen te komen maar zijn sleutel werkt niet meer. Hij probeert het nog eens. Tevergeefs.

De deur gaat open. Aline staat daar. In haar schoonmaaktenuue. Ze knippert even met haar ogen, maar kijkt de man dan met een starre glimlach aan.

(CONTINUED)

ALINE VAN ROODEN

En daar hebben we nummer drie. Het is me het dagje wel.

De man kijkt perplex naar Aline, zijn blik glijdt af. Aline ziet hem kijken.

ALINE VAN ROODEN

Gut, had nou toch gewoon gezegd dat je zou komen. Dan had ik wat leukers aangetrokken.

HUIBERT

Maak je geen zorgen, duifje. Ik ben al lang blij dat ik weer thuis ben.

Huibert wil Aline eens even lekker pakken, maar zij houdt hem af.

ALINE VAN ROODEN

(met een blik op zijn zomerpak)

Je zal het wel koud hebben. Ik had tenminste je winterjas moeten houden.

Huibert fronst. Hij kijkt naar de huisraad op de stoep, ziet opeens de foto's, dingen van hem zelf.

HUIBERT

Lien, waar heb je het over?

ALINE VAN ROODEN

Dat was wel zo aardig geweest. Maar aan de andere kant: niemand had jou nog verwacht.

Huibert staart haar aan.

HUIBERT

Waar zijn de jongens?

ALINE VAN ROODEN

Die wonen hier niet meer. Rogier zal wel bij zijn eh...

Ze aarzelt even.

ALINE VAN ROODEN

...laat ik maar gewoon bij zijn naam noemen: homofiele vriend! zijn. Zo! Dat is er uit!

Ze lacht, wist zich denkbeeldig het zweet van het voorhoofd. Huibert lacht niet.

8.38 CONTINUED: (2)

8.38

ALINE VAN ROODEN

En Willem is op zoek naar een baantje, denk ik. Iets simpels, iets wat in zijn vermogen ligt. De plantsoenendienst of zo.

HUIBERT

(stamelt)

Wat is dit voor idioterie?

ALINE VAN ROODEN

Ik zou het op prijs stellen als ik in dit huis kon blijven wonen.

HUIBERT

Lien?

ALINE VAN ROODEN

Je begrijpt me wel denk ik. Ik zou graag weer werken. En dat moet ook wel, wil ik in mijn eigen onderhoud voorzien. Maar aangezien dat niet mag zolang ik nog getrouwd ben...

HUIBERT

(stamelt)

Maar meisje toch...

Aline krimpt even in elkaar, houdt zich dan sterk:

ALINE VAN ROODEN

Je moet gaan, anders vind je straks geen hotelkamer meer. Dag, Huibert.

Huibert kijkt haar ontdaan aan. Aline sluit resoluut de deur.

8.39 EXT. HAVEN - DAG

8.39

Pattie en Rogier lopen zwijgend terug naar het autootje. Pattie is totaal verslagen. Rogier heeft zijn arm om haar heengeslagen. De scheepstoeter klinkt.

8.40 INT. SCHEEPSHUT - DAG

8.40

Ook hier klinkt de toeter. Peter zit intens verdrietig op een van de bedden. Zijn moeder luistert naar een kleine radio.

STEM OP RADIO

... en vanuit het westen een zwakke tot matige wind.

(MORE)

(CONTINUED)

8.40 CONTINUED:

8.40

STEM OP RADIO (CONT'D)

Dit was het weerbericht van
vrijdag 25 mei.

MOEDER PETER

Gelukkig. Geen storm. Je moet er
toch niet aan denken om zeeziek te
worden. Dat schijnt iets
verschrikkelijks te zijn.

Peter reageert niet.

STEM OP RADIO

Dan volgen nu de waterstanden...
Lobith 368

Daar heeft de moeder van Peter duidelijk geen zin in. Ze
draait aan de knop. Intussen praat ze door, met een
schuin oog op Peter.

MOEDER PETER

Stel je voor, er was een storm op
komst geweest. Zouden we dan ook
zijn uitgevaren?

Peter mompelt iets. Opeens klinkt er een bekende stem uit
de radio.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Dus hou maar op met je geschreeuw

Peter kijkt als gestoken op. Zijn moeder kijkt verward
naar de radio.

MOEDER PETER

Maar dat is....

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Neem liever voorbeeld aan die
meeuw!
Hoe machtig, prachtig, kijk hoe
hij daar zweeft

Peter's broer komt binnenrennen.

BROERTJE PETER

We gaan! Komen jullie niet
uitzwaaien?

Peter wil de radio uitzetten, maar zijn moeder houdt hem
tegen.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Er zich gewoon aan overgeeft

(CONTINUED)

8.40 CONTINUED: (2)

8.40

BROERTJE PETER

Peet! Is dat niet-

Peter zit als bevroren.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Onbeducht... In de lucht...

En zo weer nieuwe wegen vindt...

Er klinkt wat geruis op de band. Opeens klinkt Patties'stem weer:

PATTIE (O.S.)

Er is niemand in mijn leven die...

waarvan ik zo... die ik zo graag

in mijn buurt heb als jij. Ik

eh... ik hoop dat je gelukkig

wordt, in Canada. Vaarwel.

Peter knippert met zijn ogen. Op de radio klinkt wat consternatie, gestommel.

STEM WILLEM DUYS

Lieve luisteraars, bij een live radiouitzending gebeurt er weleens iets onverwachts, zeker als je besluit om een lied te laten horen dat vers van de pers is ingezongen: deze persoonlijke mededeling was vast niet voor onze oren bedoeld maar voor wiens oren dan wel is natuurlijk de grote vr-

Peter staat abrupt op en zet de radio uit. Zijn moeder kijkt hem aan. Peter's vader verschijnt in de deuropening.

VADER PETER

Zijn jullie nog hier? We gaan vertrekken! Iedereen is aan dek.

PETER

(schor)

Ik kom eraan.

Hij pakt zonder zijn moeder aan te kijken zijn jas.

8.41 INT. AUTOOTJE TANTE GERDA - SCHEMER

8.41

Rogier en Pattie zitten zwijgend samen in het autootje. Rogier kijkt opzij naar Pattie, die roerloos voor zich uit kijkt.

(CONTINUED)

8.41 CONTINUED:

8.41

PATTIE

Gek is dat... Ik dacht altijd dat beroemd worden het allerbelangrijkste was in mijn leven.

Ze kijkt Rogier verdrietig aan.

PATTIE

Maar ik heb me vergist. Ik heb me zó vergist...

Het begint al een beetje te schemeren.

8.42 INT. HUISJE TANTE GERDA - SCHEMER

8.42

Tante Gerda loopt te ijsberen in haar kleine woonkamer. Op tafel staat een fles pleegzuster bloedwijn. Ernaast ligt een vel papier. Ze gaat zitten en pakt een pen op. Ze begint te schrijven: '*beste Wiepke*'. Verfrommelt het papier en schenkt zichzelf in. Ze zit en drinkt. Begint opnieuw. Ze schrijft nu: '*aan mijn lieve Wiepke...*'

8.43 EXT. DIJK/DIJKHUISJE - SCHEMER

8.43

Het kleine autootje van tante Gerda komt aanrijden over de dijk. Rogier parkeert het autootje op de dijk. Pattie pakt de koffer uit de auto. Ze lopen naar het kleine huisje.

PATTIE

Terug bij af. Wie had dat gedacht.

Het klinkt wrang. Pattie komt met lood in haar schoenen steeds dichterbij in de buurt van het huisje op de dijk, gevolgd door Rogier. Ze ziet een schim achter het raam, blijft staan. Nog een schim. Ze loopt wat dichterbij. Er klinkt muziek. Pattie blijft verbaasd staan.

PATTIE

Vroeger mocht er nooit muziek gedraaid worden.

ROGIER

(wijst)
Nou, dan is er wel wat veranderd...

Pattie kijkt: in de kleine huiskamer danst vader Jagersma met Tine (die we van de achterkant zien). Pattie kan haar ogen niet geloven.

Opeens ziet haar vader Pattie en Rogier in de tuin. Hij laat Tine abrupt los.

(CONTINUED)

8.43 CONTINUED:

8.43

Pattie loopt aarzelend naar de deur, die na een tijdje opengaat. Haar vader verschijnt. Hij staart zijn dochter aan.

JAGERSMA

Was het viersterrenhotel in het dorp volgeboekt?

Pattie weet niet wat ze moet zeggen. Rogier steekt zijn hand uit.

ROGIER

Dag meneer Jagersma. We hebben elkaar al eens eerder ontmoet. Wat woont u hier leuk.

Jagersma staat onthand in de deuropening. Achter haar vader verschijnt Tine. Ze glimlacht naar het tweetal.

TINE

(hartelijk)

Wat een verrassing! Kom toch binnen!

PATTIE

(stamelt)

Mevrouw Veenstra...

TINE

En u bent haar vriend?

ROGIER

Een vriend. Rogier van Rooden, aangenaam.

Tine schudt hem hartelijk de hand. Intussen kijkt ze naar Pattie, die er uitgeput uitziet.

TINE

Lammert, help eens even met die koffers...

8.44 INT. DIJKHUISJE - NACHT

8.44

Tine kookt. Pattie en Rogier zitten aan tafel. Jagersma is ongemakkelijk. Drinkt een jenevertje, en nog één. Pattie kijkt rond. Er staan wat spulletjes van Tine in het huis wat voorheen spaarzaam ingericht was. Ze kijkt terug naar haar vader. Na een stilte:

JAGERSMA

Hoe noemde je mij nou toch ook alweer?

Tine, die de maggi op tafel zet, kijkt hem even aan: toe nou. Pattie zwijgt.

(CONTINUED)

JAGERSMA

Oh ja, een tiran! Toe maar.

PATTIE

(kleintjes)

Dat woord heb ik nooit gebruikt.

JAGERSMA

Jij hebt met die journalist
gepraat hoor. Ik niet.

TINE

(vergoeilijkend)

Dat hoor je toch wel vaker, dat ze
in zo'n artikel hele andere dingen-

JAGERSMA

Die krant was fout in de oorlog.
Eén keer fout, altijd fout.

Rogier helpt Tine met borden op tafel zetten.

ROGIER

Dat ben ik helemaal met u eens!

Pattie zwijgt weer. Tine legt bestek neer. Ze kijkt naar
Patties buik.

TINE

Hoe lang hebben jullie erover
gedaan?

ROGIER

Eh... drieënhalf uur, zo'n beetje.

TINE

(tegen Pattie)

Kind, je zult wel uitgeput zijn.
Van die lange reis. Ik zal zo gauw
een bed opmaken.

Pattie schiet opeens vol van zoveel liefdevolle aandacht.
Ze probeert uit alle macht haar tranen tegen te houden.

PATTIE

Hoe eh... hoe lang woont u al
hier?

Tine glimlacht.

TINE

Precies één dag.

Ze gaat naast Jagersma staan, legt haar hand op zijn
schouder.

(CONTINUED)

TINE

Is het niet, Lammert?

Pattie kijkt naar haar vader, die zich duidelijk geen raad weet.

JAGERSMA

Moeten de eerappels niet eens afgegoten worden?

TINE

(tegen Pattie)

Ik heb wel wat spulletjes van mezelf neergezet. Vind je niet erg toch?

Pattie schudt haar hoofd. Ze kijkt naar het dressoir - voorheen leeg- waar nu wat snuisterijen van Tine staan. Opeens valt haar blik op een foto van haar moeder. Tine kijkt mee.

TINE

Mooi staat ie daar, niet? Die lag maar te liggen in de la....

Pattie kijkt naar het dressoir. Ze kijkt nog eens.

PATTIE

Mama...

Het klinkt zacht, maar bij Jagersma schieten de tranen in de ogen. Allebei kijken ze, hun emoties verbijtend, roerloos naar de foto van Jagersma's eerste vrouw, Pattie's moeder. Ook Rogier is geraakt.

Opeens komt er zwarte rook van de pan op het fornuis.

TINE

Hè potjandorie.

Ze rent naar het fornuis.

TINE

Toch nog aangebrand.

JAGERSMA

Je lijkt Pattie wel.

Hij veegt onopvallend langs zijn ogen.

JAGERSMA

Ik ben ja van de Eems in de Dollerd gekomen.

Ze lachen allemaal, Pattie en haar vader door hun tranen heen.

8.45 INT. DIJKHUISJE - NACHT 8.45

Rogier ligt onder een deken op de bank. Jagersma poetst zijn tanden in de keuken en maakt zich klaar om naar bed te gaan. Hij stapt bijna op de sjaal die uit Pattie's koffer hangt. Hij ziet dat de platen met Franse chansons in haar koffer liggen. Jagersma aarzelt. Haalt ze dan eruit. Jagersma gaat zitten. Bekijkt de covers.

TINE (O.S.)

Lammert?

JAGERSMA

Ik kom zo!

Jagersma bladert geroerd door de stapel platen.

8.46 INT. DIJKHUISJE/KAMER PATTIE - DAG 8.46

Pattie slaapt heel diep, in het kleine bed in haar oude kamertje.

8.47 EXT. WINKEL VEENSTRA - VROEGE OCHTEND 8.47

Het autootje van tante Gerda met Rogier wordt geparkeerd bij de winkel van Veenstra. Rogier helpt Tine de auto uit.

TINE

Dank je wel.

ROGIER

Kan ik u helpen in de winkel?

TINE

Nee hoor, Lammert komt straks en jij moet nog helemaal terug naar Den-Haag.

Rogier knikt. Hij kijkt naar de winkel.

ROGIER

Dus hier werkte Pattie.

TINE

Ja.

ROGIER

Met Peter.

Tine knikt. Rogier heeft gemengde gevoelens. Hoe het leven kan lopen.

(CONTINUED)

8.47 CONTINUED:

8.47

ROGIER

Ze was echt goed, als zangeres.
Het was alles wat ze wilde.

TINE

Ja.

ROGIER

En ik was van plan om haar manager
worden.

TINE

As't nait gait zoas't mot, mot't
mor zoas't gait...

Rogier knikt (onduidelijk of hij het heeft begrepen).

TINE

Je bent haar vriend, dat is het
voornaamste. En een hele fijne
vriend ook.

Rogier mompelt iets. Hij zoent Tine op haar wangen.

ROGIER

Tot ziens.

TINE

Goede reis.

Rogier wil in zijn auto stappen als postbode komt
aangereden op zijn fiets. Rogier kijkt naar hem. De
postbode kijkt terug. Opeens zien we heel duidelijk dat
Pattie ongelijk had, toen ze lang geleden tegen Rogier
zei: *'bij ons heb je geen homo's'*.

ROGIER

Geeft u Pattie een dikke zoen van
mij?

TINE

Dat zal ik doen.

Rogier lacht nog een keer naar de postbode, en stapt in.
Hij start de auto en rijdt weg.

8.48 INT. DIJKHUISJE/KEUKEN - DAG

8.48

Pattie komt naar beneden. Haar vader zit aan tafel De
Waarheid te lezen.

PATTIE

(schuchter)

Moj.

(CONTINUED)

JAGERSMA

Moj.

Pattie kijkt naar de klok. Het is half twaalf.

PATTIE

Ik wist niet dat ik zo lang kon slapen.

JAGERSMA

Koffie?

Pattie schudt met een vies gezicht haar hoofd. Jagersma werpt een snelle blik op haar buik. Pattie ziet het.

PATTIE

(gauw)
Waar is iedereen?

JAGERSMA

Rogier is vertrokken. Je moest de groeten hebben. En Tine is in de winkel. Ik moet er zo ook naartoe.

Verlegen:

JAGERSMA

Ik ben middenstander geworden.

PATTIE

Jij?

JAGERSMA

(verontschuldiging)
Ja...

Pattie kijkt naar haar vader. Aarzelt.

PATTIE

Er stond muziek op, gisteren.

JAGERSMA

Oh, eh, ja... Dat was een plaat van Tine.

PATTIE

Ik wist niet dat je kon dansen.

Jagersma zet zijn kopje in de gootsteen. Kijkt Pattie niet aan.

JAGERSMA

Tine houdt ervan... voor mij hoeft het niet zo nodig.

PATTIE

Danste je vroeger ook met mama?

(CONTINUED)

Jagersma draait zich niet om.

JAGERSMA

Soms.

Hij loopt naar de deur.

PATTIE

Waarom heb je me nooit verteld dat ze zong?

Het klinkt onverwacht wanhopig.

JAGERSMA

Geen oude koeien uit de sloot halen... die gaan stinken.

PATTIE

Maar... het had me zo geholpen als ik het had geweten... dat ik het niet van een vreemde heb.

Ze kijkt haar vader aan.

PATTIE

En waarom weet ik zo weinig van jou?

Jagersma antwoordt niet.

PATTIE

Papa?

Jagersma aarzelt. Dan loopt hij naar een ladenkastje en haalt er een schriftje uit. Hij legt het neer voor haar op tafel. Pattie kijkt hem aan. Hij kijkt weg. Pattie slaat het open. Buigt zich over een foto.

PATTIE

Dat is mama!

Ze wijst. Jagersma kijkt mee.

PATTIE

Waar is dit? Dit zijn jij en mama.

JAGERSMA

Hotel Dommering...

PATTIE

(leest)
Acht september 1934

JAGERSMA

Toen hebben we mekaar ontmoet.

Pattie kijkt nog eens goed.

(CONTINUED)

JAGERSMA

Er was een feestavond, ze trad daar op.

PATTIE

Wat is ze mooi.

Haar vader knikt, met een brok in zijn keel.

JAGERSMA

(wijst naar een foto)
Ze heeft zelfs een paar keer in Den Haag opgetreden...

Pattie kijkt naar de foto, is geroerd.

PATTIE

(zacht)
Café Neuf...

Haar vader kijkt haar nog steeds niet aan.

JAGERSMA

In '35 zijn we verloofd... En ze raakte in verwachting... van jou; toen zijn we in april 1936 getrouwd.

PATTIE

Heeft ze nadat ik geboren was nog gezongen?

Jagersma schudt zijn hoofd. Het is even stil.

JAGERSMA

In 1942 werd ze ziek... Ik denk wel eens: als die oorlog er niet weest was, had ze nu misschien nog geleefd...

Pattie kijkt haar vader aan.

JAGERSMA

(met tegenzin)
Ik zat in de verzetsgroep van Reint Dijkema. Henk Veldhuis en Klaas Woltjer zaten er ook bij... allemaal vermoord door die moffen... Je moeder vrat zich op van de zenuwen. Ze wilde dat ik er mee stopte... deed geen oog meer dicht... En 10 april 1943 is ze... nou ja, je weet het...

Het is stil.

PATTIE

Oh papa, waarom heb je me dit
nooit verteld?

Jagersma antwoordt niet. Hij is niet in staat iets te
zeggen. Pattie kijkt naar het schriftje.

PATTIE

Maar dit heb je altijd bewaard.

Haar vader knikt.

JAGERSMA

Voor jou...

Jagersma kijkt naar Pattie's buik.

JAGERSMA

Hoelang ben je al...

Pattie durft hem niet aan te kijken.

PATTIE

Ruim twintig weken...

JAGERSMA

En de vader?

PATTIE

Die zit in Engeland. Hij wil niks
van het kind weten.

Het klinkt verdrietig. Jagersma schudt zijn hoofd.

JAGERSMA

Als ik die ooit in mijn handen
krijg....schietkeerl....
gloeperd...

Pattie kijkt haar vader aan. Klein glimlachje.

JAGERSMA

Blijf je in het dorp wonen?

PATTIE

Ja, dat denk ik wel.

Het is even stil. Jagersma schraapt zijn keel.

JAGERSMA

D'r is nog iets wat ik je nooit
heb gezegd.

Pattie kijkt hem aan, klaar voor wat er komen gaat. Hij
zucht.

(CONTINUED)

8.48 CONTINUED: (5)

8.48

JAGERSMA

Ik weet zelf ook niet waarom...

Hij zucht.

JAGERSMA

Ik had het je veel eerder moeten
zeggen... maar het kwam er niet
van...

Hij schraapt zijn keel. Pattie zet zich schrap.

JAGERSMA

Jij bent het liefste wat ik heb...

8.49 INT. AUTOOTJE TANTE GERDA - DAG

8.49

Rogier rijdt terug. Hij zet de radio aan.

WILLEM DUYS (O.S.)

... sinds gistermiddag staat de
telefoon hier in de radiostudio
roodgloeiend. Het nieuwe liedje
van Pattie Hunt heeft ertoe geleid
dat er inmiddels een Pattie Hunt
fanclub is opgericht...

Rogier kijkt stomverbaasd.

WILLEM DUYS (O.S.)

En ook zijn er heel veel reacties
gekomen van luisteraars op de
bekentenis van Willem van Rooden
dat niet hij, maar jeugdvriend en
oud-collega van Pattie, Peter
Miedema, de tekstschrijver is van
al haar prachtige liedjes.Rogier moet de auto even aan de kant van de weg zetten om
dit nieuws te verwerken.

8.50 EXT. WINKEL VEENSTRA - DAG

8.50

Door het raam van de winkel zien we:

Pattie staat in de winkel alsof ze nooit is weggeweest en
reikt een klant, mevrouw POSTHUMA, haar opschrijfboekje
aan.

MEVROUW POSTHUMA (O.S.)

Oost west, thuis best, zeg ik
altijd maar.

8.51 INT. WINKEL VEENSTRA - CONTINUOUS

8.51

Mevrouw Posthuma kijkt naar Pattie's buik. Kijkt omhoog.
Pattie glimlacht.

PATTIE

Anders nog iets?

MEVROUW POSTHUMA

Nee.

(ze wil zich
omdraaien)

Ik dacht even...

Pattie kijkt haar aan.

PATTIE

Dat ik de pokkel vol arms en
bainen had?

Mevrouw Posthuma kijkt haar met een blosje aan.

MEVROUW POSTHUMA

Eh... nou je het zegt.

PATTIE

Klopt. Moj hè.

MEVROUW POSTHUMA

(beduusd)

Moj.

Mevrouw Posthuma verdwijnt. Jagersma komt de winkel in
met wat producten die hij begint op te stapelen.

PATTIE

De witte bonen moeten bijgevuld
worden.

JAGERSMA

Komt voor mekaar.

PATTIE

Papa?

Jagersma kijkt om. Pattie aarzelt even.

PATTIE

Ooit wilde jij de wereld
veranderen.... Toen je in de
fabriek werkte.

JAGERSMA

Tja...

Hij pakt een lege doos op.

(CONTINUED)

JAGERSMA

Soms is het beter om een tijdje
voor je eigen achtertuin te
zorgen...

Hij verdwijnt in het magazijn. De deurbel klingelt. Er
komt iemand binnen. Het is Mientje. Venijnig kijkt ze
naar Pattie die achter de toonbank staat.

MIENTJE

Toe maar! Een beroemdheid in de
winkel! Op bezoek in de overzeese
gebieden?

Ze lacht bitter.

PATTIE

(stug)
Wat mag het zijn?

MIENTJE

Een pak Sunlicht alsjeblieft.

Pattie bukt zich om het pak waspoeder te pakken.

MIENTJE

Dat je Peter zo gebruikt hebt.
Harteloos vind ik het. Maar ik had
eerlijk gezegd niet anders
verwacht.

Pattie komt overeind, kijkt Mientje verbaasd aan.

MIENTJE

Het was voor de radio.

PATTIE

(koeltjes)
Ik weet niet waar je het over
hebt. Anders nog iets?

Mientje laat zich niet stoppen.

MIENTJE

Ik heb zo vaak tegen Peter gezegd:

Pattie staart haar aan.

MIENTJE

... die klitter en die klemmer,
het lijkt allemaal leuk...

PATTIE

Peter? Peter Miedema...

MIENTJE

...maar als 't erop aankomt zijn
die lui niet te vertrouwen

PATTIE

Ik wist niet dat jullie...

Mientje kan een triomfantelijk glimlachje nauwelijks
onderdrukken. Ze geeft Pattie haar opschrijfboekje.

PATTIE

Waren jij en Peter...?

MIENTJE

Ja...

Pattie moet dit duidelijk even verwerken.

MIENTJE

Maar goed dat iedereen nu weet dat
je je bekendheid aan Peter te
danken hebt en niet aan die van
Rooden.

PATTIE

(verward)
Willem?

MIENTJE

Die ja. Hij was voor de radio. Had
zeker spijt gekregen. Nou ja,
beter laat dan nooit.

Pattie laat dit tot zich doordringen.

PATTIE

Voor de radio??

MIENTJE

Voor Peter maakt het toch niet
meer uit. Die zit straks in
Canada.

Pattie geeft het opschrijfboekje terug.

MIENTJE

Och, ik zal 'm wel missen...
(zucht)
Maar hij blijft me schrijven.
Heeft ie gezegd.

Pattie geeft Mientje het pak Sunlight aan. Giftig:

PATTIE

Dat hopen we dan maar hè!

Mientje stopt het waspoeder in haar boodschappentas.

(CONTINUED)

PATTIE

Moj.

MIENTJE

Moj.

Ze verdwijnt. Pattie, nog hevig in de war van alle zojuist verkregen informatie, loopt naar de deur om het bordje: 'gesloten' voor te draaien. Mientje fietst weg. Pattie kijkt haar na.

Opeens ziet ze een figuurtje aan komen lopen. Ze kijkt. En ze kijkt nog eens goed. Ze kan niet geloven wat ze ziet. Het is Peter. Hij draagt een plunjezak. Peter passeert Mientje, die beduusd afstapt. Peter loopt haar zonder iets te zeggen voorbij. Vastbesloten loopt hij op de winkel van Veenstra af.

Pattie opent de deur. Peter komt dichterbij. Pattie schudt haar hoofd. Peter glimlacht verontschuldigend. Ze kunnen hun ogen niet van elkaar af houden. Peter komt tot stilstand. Ze staan tegenover elkaar.

PATTIE

(fluistert)

Oh, Peet.

Ze blijven naar elkaar staan staren.

LIED #3 ALLES OM ME HEEN

PATTIE

(zingt)

Jou weer om me heen
Wie had dat ooit gedacht?

PETER

(zingt)

De zon die eerst verdween,
Verscheen

PATTIE/PETER

(zingen)

Alles om ons heen
Is van de schoonste pracht
Wie had kunnen dromen
Dat het ooit zo ver zou komen?
Jij hebt mij die dromen
gebracht...

PATTIE/PETER

(zingen samen)

In de vormen van de wolken,
In de schaduw van het licht,
Zie ik steeds maar
onverklaarbaar, jouw gezicht
En door het zonlicht op de bomen
(MORE)

(CONTINUED)

8.51 CONTINUED: (4)

8.51

PATTIE/PETER (CONT'D)

of het pasgemaaide gras,
Denk ik steeds maar,
onbedwingbaar,
hoe het was.

Ze kussen elkaar.

PETER

Trouw met me.

Pattie schudt haar hoofd.

PATTIE

Je lijkt wel niet wijs. Ik ben
zwanger van een ander!

PETER

Nou en?

PATTIE

Natúúrlijk! Offer jij je maar weer
op!

PETER

Nou moet je eens even héél goed
naar mij luisteren!!

PATTIE

Je hoeft niet zo te schreeuwen!

Ze kijken elkaar even aan.

PETER

Als ik je zeg dat het voor mij
geen donder uitmaakt of je wel of
niet zwanger bent, dan IS dat zo!!
Ik hou van je!!

Tine en vader Jagersma hebben alles gezien. Ze kijken
ontroerd toe.

LIED #4: WIND IN DE RUG

Een instrumentaal intro

8.52 EXT. DIJKHUISJE - DAG

8.52

Aan een waslijn hangen hagelwitte, piepkleine rompertjes,
en sokjes, en luiers te wapperen in de wind.

WILLEM DUYS (O.S.)

Niet voor niets werd zij dit jaar
verkozen tot de populairste
zangeres van 1960.

(MORE)

(CONTINUED)

- 8.52 CONTINUED: 8.52
- WILLEM DUYS (O.S.) (CONT'D)
- Na een jaar van absentie is zij
weer terug op de vaderlandse
beeldbuis: Pattie Jagersma -
voorheen Hunt - en de Petticoats!
- PATTIE (O.S.)
(zingt)
- Jouw lieve lach heeft nu de winter
weggevaagd
- 8.53 EXT. DIJKHUISJE - DAG 8.53
- Het huisje. We horen babygeluidjes.
- 8.54 INT. DIJKHUISJE - DAG 8.54
- Pattie is bevallen. Jagersma loopt trots als een pauw
rond met de baby. Tine maakt een foto van hen.
- PATTIE (O.S.)
- De dorre takken staan ineens in
volle bloei
En in mijn hart zijn alle
ijsbloemen verjaagd
- 8.55 INT. DIJKHUISJE/SLAAPKAMER PATTIE - DAG 8.55
- Peter schrijft liedjes, hij maakt aantekeningen op een
vel papier en begeleidt zichzelf op de gitaar.
- 8.56 INT. KANTOOR FRED - DAG 8.56
- Rogier heeft de zaak overgenomen van Fred. Suzy steekt
een kaartje in het planbord van de Petticoats. Het is vol
maar niet overvol.
- Rogier luistert naar een nieuwe ster, een jonge jongen,
die zichzelf op gitaar begeleidt. Rogier's hoofd beweegt
op de maat van de muziek, hij vindt het duidelijk wel
wat.
- PATTIE (O.S.)
- Toen er met jou ineens de lente
binnenwoei
Ik weet niet wat je met me doet
- 8.57 EXT. PARK - DAG 8.57
- Willem werkt bij de plantsoenendienst. Hij schoffelt een
bloemperk en maakt flirt intussen met twee meisjes die
langs lopen.

8.58 INT. VISWINKEL - DAG 8.58

Fred verkoopt vis/staat in een haringkraam. En dat doet hij met plezier en overtuiging.

PATTIE (O.S.)

Maar alles heeft een ander licht
De kersen smaken eens zo zoet
En alles is in evenwicht
Eerst deed ik drie stappen vooruit
en twee terug
Maar dankzij jou heb ik de wind
weer in de rug!

8.59 INT. HUIS TANTE GERDA - DAG 8.59

De bel gaat. Gerda doet open. Op de stoep staat Sjoukje met twee koffers en een poes in een mandje.

8.60 INT. PLATENFABRIEK - DAG 8.60

De ene na de andere plaat rolt van de band

8.61 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 8.61

Het gouden-plaat gala. Pattie treedt op met een nieuwe band.

PATTIE

(zingt)

Wind in de rug! Het gaat nu een zo
vlug!
Wind in de rug! Ik ben happy en
tevree,
Met wind mee!

Instrumentaal: een van Pattie's eerste fans komt op als bloemenmeisje, veel te vroeg. Ze 'pakt' even haar moment en wordt boos teruggeroepen door de opnameleider.

Met m'n vrindje en m'n kindje
En het windje in de rug!
Door de polder naar de toekomst
Nee, er is geen weg terug!
Wind in de rug! Het gaat nu een zo
vlug!

8.62 INT. TELEVISIESTUDIO / KLEEDKAMER - DAG 8.62

Jagersma en Tine zijn in de kleedkamer en wiegen de kleine heen en weer in de kinderwagen.

(CONTINUED)

8.62 CONTINUED:

8.62

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Wind in de rug! Ik ben happy en
tevree,
Met wind mee!

8.63 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

8.63

Pattie zingt en lacht naar Peter, die in de coulissen
staat te stralen.

EINDE